

Η Εμβλέια του Έργου Τέχνης σύμφωνα με τον Ζυγό της Αγοράς, σχέδια #1&2 | The Range of the Work of Art according to the Yoke of the Market, drawings #1&2



cheapart
ΑΝΕΤΑ 23 ΑΘΗΝΑ 105 61



1-20.4.2011 ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΟΣ

Έλενα Ακόλα, Αντώνης Βολανάκης, Στέφανος Καμάρης, Γιώργος Λαγουδιανάκης, Μαρία Νυμφιάδη, Μονίκα Ρανιέχονα, Τζάνης Ραφαηλίδου, **Αννα Τσουλαούφη-Λάγιου**, Mark van Yetter, Δημήτρης Χαλάτσιος

Επιμέλεια έκθεσης: Γκέλυ Γρυντάκη, Δημήτρης Χαλάτσιος
<http://agorasmenos.wordpress.com>

 **cheapart**

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2011 20:00
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙΟ Σ. Α. ΜΕΤΑΛΙΑ 23 ΑΘΗΝΑ 106 61
ΩΡΕΣ: ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12:00-21:00 ΣΑΒΒΑΤΟ 12:00-16:00
ΤΗΛ: +30 210 5017517 e-mail: info@cheapart.gr
W W W . C H E A P A R T . G R



Ο κατάλογος της έκθεσης (εξώφυλλο) | *The exhibition catalogue (front page)*

Η ΕΜΒΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΖΥΓΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ (2011) THE RANGE OF THE WORK OF ART ACCORDING TO THE WEIGHT MACHINE OF THE MARKET

Σειρά τριών εικόνων, αναλογικά και ψηφιακά φτιαγμένες, α' ένα μέρος τους τυπωμένες σε απλό χαρτί με έγχρωμα μολύβια, α' ένα άλλο μέρος υλοποιηθεί σε χαρτί οξυδίου, α' ένα άλλο τυπωμένο στοιχεία σε διαφανείς ζελατίνες, κολλάζ 50x60 περίπου η κάθε εικόνα.

Series of three images, analogue and digital made, partly printed on plain paper with color ink and partly color pencils in sketch paper, partly printed elements on glassy paper, collage, 50x60 each

ΤΟ ΕΡΓΟ Η ΕΜΒΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΖΥΓΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ είναι μια σειρά από ψηφιακά και αναλογικά φτιαγμένες εικόνες, οι οποίες αναφέρονται σε διάφορα είδη καλλιτεχνικού έργου, και συνίσταται από διάφορα επίπεδα ανάγνωσης. Αυτά τα επίπεδα έχουν τις αναφορές τους πρώτον, σε αναπαραστάσεις ιστορικών και πολιτιστικών εικαστικών στοιχείων ready-mades, και δεύτερον σε μια χαρτογράφηση εννοιών, η οποία είναι δική μου κατασκευή. Αυτή η χαρτογράφηση διαφέρει κάθε φορά σύμφωνα με το επί μέρους στοιχείου που σχετίζονται με τη δημιουργία και κατασκευή ενός έργου τέχνης ενός είδους, π.χ. τον σκοπό για τον οποίο το δημιούργησε ο/οί καλλιτέχνης/ες, το κοινό του έργου, την χρηματοδότησή του, τα υλικά από τα οποία αποτελείται, και τέλος-τέλος την εμβέλεια του, καθώς στηρίζομαι όχι τόσο σε επιστημονικά στοιχεία έρευνας αλλά περισσότερο σε μια κρίση δική μου, βιωματική. Οι περιπτώσεις που εξετάζω στην παρούσα φάση του πρότζεκτ είναι τρεις: α. η περίπτωση του έργου τέχνης που έχει

δημιουργηθεί από πολιτικοποιημένους καλλιτέχνες συλλογικά σε κατελιγμένο κτήριο με μηδενική χρηματοδότηση, και άρα δεν αναμετράται καθόλου με τον ζυγό της αγοράς, β. η περίπτωση του έργου τέχνης που έχει χρηματοδοτηθεί από κοινοτικό κονδύλιο, έχει φτιαχτεί και παρουσιαστεί στον δημόσιο χώρο και άρα θεωρείται «κοινό αγαθό» και προσité στον καθημερινό άνθρωπο, και γ. η περίπτωση ενός μοντέρνου έργου που φτιάχτηκε για να βρίσκεται σε μουσειακό περιβάλλον, αλλά και μέσα στο αστικό περιβάλλον μιας μοντέρνας πόλης, και συγκεκριμένα Οι Αστέρι του Καλαί του Ογκύστ Ροντέν, άρα ένα έργο που είναι προσité στους μνημόνους στην «υψηλή» τέχνη ακόμα και στο δημόσιο χώρο. Η περίπτωση έργου που θα συμπληρώνει αυτή τη σειρά στην παρούσα φάση είναι εκείνο το οποίο έχει φτιαχτεί αποκλειστικά για τη διακίνηση του στο χρηματιστήριο της αγοράς της τέχνης (π.χ. ένα έργο του Τζεφ Κουνς), και έπειτα σε μια μελλοντική φάση του πρότζεκτ.

Η ΑΝΝΑ ΖΕΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ

Αθήνα ως καλλιτέχνης και εκπαιδευτικός, ενώ έχει συμμετάσχει ιστορικά και συλλογικά σε καλλιτεχνικά προγράμματα, σε εκδηλώσεις και σε εκθέσεις σε Ελλάδα, Ιαλία, Γερμανία, (πρώην Γιουγκοσλαβική) Δημοκρατία της Μακεδονίας, Αλβανία, ΗΓΙΑ. Είναι γλύπτρια και φωτογράφος (ΑΣΚΤ) καθώς έχει ειδικευτεί στην έκφραση και δράση/

περίληψη μέσω των κολλών τεχνών στη δημόσια σφαίρα και στις νέες καλλιτεχνικές στρατηγικές (Πανεπιστήμιο Bauhaus της Βαϊμάρης, The School of the Art Institute of Chicago, υποτροφία Ίδρυμα Πιραποντίς). Οι πρακτικές της είναι οι τακτικές των μέσων και οι προαγωγικές στρατηγικού σχεδιαστικού τύπου, καθώς εμψύχεται ιστορικά και συλλογικά. Χρησιμοποιεί διάφορα υλικά,

πληροφορίες και παραστατικές δράσεις, πρακτικές δημοσιογραφικού τύπου, δημιουργώντας έτσι περιβάλλοντα ώστε να επαναβραβευστοποιήσει τόπους και περιοχές της πόλης με διαφορετικά συμφραζόμενα από εκείνα που συλλαμβάνει η κοινή ανθρώπινη αντίληψη. Εισαφέρει, έτσι, στην καλλιτεχνική ταυτότητα και υποκειμενικότητα σαν ένα γλυπτό που

κινείται μέσα στην κοινωνικό και τον πολιτικό ιστό της σύγχρονης εποχής. Αυτήν την εποχή δουλεύει σε συνεργασία με το ΕΜΕΤ για το έργο «Κιβωτός διάσωσης του Νου-Μέρος Ιον, πάνω στην καταγραφή και την αναπαρασταση σύγχρονων ειδωρίων συλλογικής συνείδησης και υποκειμενικότητας σε εποχή οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής κρίσης.

Άννα Τσουλεύφη - Λάγιου
Anna Tsoyleufi - Lagiou



THE ARTWORK THE RANGE OF THE WORK OF ART ACCORDING TO THE WEIGHT machine of the Market consists of a series of analogue and digitally made images, which refer to some genres of works of art. These images consist, in their turn, of various levels of reading. They reference, first, to representations of historical and cultural visual elements ready-mades, and second, to a mapping out of concepts, which is my own construction, my own making. This mapping out differs in every single occasion of a genre I refer to, according to the elements and parts connected to the creation of a work of art, for example, the purpose the artist has created the work for, the public that is attending the work, its funding, its material, etc. and finally, its range. For this making, I stand not on a scientific, epistemological research, but on my own experiential critical point of view. The occasions I examine in the present phase of the project are three: a. The occasion in which the work of art is made collectively by artists with a political figure on their mind in a squad

with zero funding and scrap material, meaning there is no accordance to any market, b. the occasion in which the work of art is made by an artist individually with a fund by the European committee, is made and presented in public space, and so it is supposedly a common good, [friendly to everyday people, and c. the occasion of a modern work of art made to become part of the museum but also for public space. Specifically I am talking about The Burglers of Calais by Auguste Rodin, meaning a work that is reachable by those who appreciate "high art" in a bourgeois context of a modern urban environment. The occasion that would complete this series would be the one made for its circulation to the market network (a work by Jeff Coons for instance) and it is on schedule to a next phase of the project Agoras/mentos.

ANNA (BORN & BASED IN ATHENS-GR) became a sculptor and a photographer after her studies in the Athens School of Fine Arts (2002), she specialized in art expressed in the public realm (Program for Public Art and New Artistic Strategies, Beshaus University of Weimar, Germany (2005)), with a scholarship from the Foundation Protondis based in Athens-GR; also studied as a guest

to the K&H Berlin Weissenhof-DE and to the Art Institute of Chicago-USA. Now lives and works in Athens, individually and collectively her practices consist of tactical media rather than strategies, using various material, information and performative actions. She creates environments to re-enact places of the city in a different context than the usual common understanding; focuses to

the transformation of artistic identity and subjectivity as a sculpture moving through the socio-political fabric of contemporary era, as connected to everyday urban life. Anna has exhibited as an artist and worked as a workshop trainer & co-organizer in Athens, Thessalonica, Venice, Bonn, Chicago, Weimar, Skopje-Skopje-Bitola of Republic Macedonia, Sarajevo, and awarded in Tirana

She is currently working on a collaboration with the Greek National Museum of Art with the work "Survival Mind-Kit - Part I", while the project consists of recordings and aspects of representation of collective consciousness, performance and subjectivity in the middle of the recent economic and sociopolitical crises.
www.artanna.net/art

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

Art is a prisoner of its phantasms and its function as magic; it hangs on our bourgeois walls as a sign of power, it flickers along the peripheries of our history like a shadow play- but is it artistic?

Marcel Broodthaers

ΤΟ 1978 Ο DANIEL BELL, ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ

Αμερικάνος κοινωνολόγος κατηγορεί την σύγχρονη του τέχνη και δη τον μιντερνισμό ως άμεσο εχθρό της άσπυρας τάξης και επιθετικό παράγοντα διάλυσης της απορριχτού αντιλήψης του κόσμου, του ίδιου του καπιταλισμού. Από την άλλη πλευρά την ίδια εποχή ο Donald Judd -καλλιτέχνης και θεωρητικός, ηγετική μορφή του μιναλισμού- εκφράζει τις ανησυχίες του σχετικά με το πώς η τέχνη μπορεί να μείνει αλώβητη και απεριοριστή από τα ιδιωτικά συμφέροντα και την αγορά. Ο χωρίς ηθική κόσμος των επιχειρήσεων είχε αρχίσει ήδη να εκβάλλει -με τη μορφή χρησίων και κάθε άλλου είδους στήριξης - στα μυρμήγκια της.

Σήμερα, λίγες μόλις δεκαετίες αργότερα, οι φόβοι του Judd δείχνουν να επαληθεύονται πανηγυρικά. Η καταγωγική -και απειλητική-

διασπαστικότητα για την οποία φοβόταν ο Bell το μιντερνισμό δεν απέβη αποτρεσματική και οι παμφόροι νόμοι της αγοράς κυριόχησαν σταδιακά στο χώρο της τέχνης. Μέσω σε μια κοινωνία όπου όλες οι σχέσεις έχουν πλέον χρηματική αξία, τα έργα τέχνης θεωρείται ως έντιμα ακόμα καταναλωτικά προϊόντα ενώ οι αισθητικές αξίες έχουν αντικατασταθεί πλήρως από τις οικονομικές. Ο κόσμος της τέχνης- κατεχόμεν φορέας πολιτισμού- ξεπλένει αβίαστα βρώμικα χρήματα και συνειδήσεις ενώ τα таланτά αμολογείται η/ και κατασκευάζεται βάσει της εξαγοράς του. Το κρίσιμο θέμα λοιπόν που εγείρεται και επηρεάζουμε να διερευνησουμε εδώ είναι η θέση και η δυναμική του σύγχρονου καλλιτέχνη απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα.

IN 1978 DANIEL BELL, A CONSERVATIVE

American sociologist, accuses contemporary art, and especially modernism, of being a direct enemy of the upper class and an attacking agent against the bourgeois notion of the world and the capitalism itself. From the other hand, at the very same time, Donald Judd -artist and theorist, one of the leading figures of the minimalism movement- express his deep concern about how art could make it through private interests and the market. The immoral world of business-through sponsorships and any other kind of support- had already started to raid into art's territory.

Today, only some decades afterwards, Judd's fears seem to be validated. The threatening disruptiveness of art that got Bell anxious wasn't effective enough and the omnivorous market laws gained

domination through the art scenery. In a society where every relation has its price the art work is considered as one more consumption product while aesthetic values have been completely replaced by economic ones. The world of art- a driving force of culture par excellence - has been the center of money and conscience laundering while the artistic talent is qualified and constructed by how much is being paid. Hence, the basic problem that arises here and that we try to examine with this project is the position and prospects of the contemporary artist facing this materialistic reality.

Γκέλυ Γκριντάκη
Gelly Grindaki



ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΑΠΩΝΗ ΜΙΑΣ 'ΑΠΟΛΥΤΗΣ' εδρασίως από το χρήμα, την αγορά και το εμπόριο πάνω στις ανθρώπινες δραστηριότητες. Η τέχνη και το πολιτιστικό προϊόν δεν εξορίζεται βεβαίως από αυτή την παραδοχή ούτε επίσης και οι παραγωγοί αυτών των προϊόντων, οι καλλιτέχνες.

Είναι αλήθεια ότι οι μηχανισμοί της αγοράς έχουν κυριαρχήσει πάνω στην παραγωγή και μεσαλόβηση του νοήματος της τέχνης σε τέτοιο βαθμό που ακορώνει εν μέρει τους ίδιους τους καλλιτέχνες και το έργο τέχνης. Επίσης τα έργα τέχνης χρησιμοποιούνται για πλήθος ιδεολογικών και οικονομικών "συναλλαγών" όπως ζήτημα μάρτυρη χρήματος, εποδεικτικό κοινωνικής προσφοράς και status πολιτικού, βιομηχανών, δημόσιων, συλλεκτών κ.λ.π. και σαν "συχώροχρη" σε αμφίβολες διαδρομές δημόσιων προσώπων αλλά και ως ένας επιπλέον ιδεολογικός μηχανισμός.

Το έργο τέχνης αναδεικνύεται και κατασκευάζεται από τους διάφορους

μηχανισμούς και όχι μόνο από κάποιου είδους κοινωνικής διαδρομής (όρα και το νόημα του). Οι μηχανισμοί των Φορέων Τέχνης των Γκαλερί, συλλεκτών, Μουσείων, Μπενόλε, οικίων δημοπρασιών και κρατικών θεσμών πνίγουν, αλλοτριώνουν και χειραγωγούν έργο και καλλιτέχνες. Βέβαια μέσα σε αυτή την διαδικασία συμμετέχουν ενεργά και πρωτοστατούν και οι ίδιοι οι καλλιτέχνες. Επίσης άλλη μια άποψη ή οποία κυριαρχεί είναι ότι δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, ότι έτσι ήταν πάντα και ότι το έργο τέχνης με κάποιο μαγικό τρόπο παραμένει ανεπηρέαστο από αυτή του την διαδρομή διότι έχει την δικιά του ουσία που είναι υπέρνω αυτών των μηχανισμών κ.λ.π. Πάνω σε αυτές τις παραδοχές οφείλουμε να σκεφτούμε, να αντιπαρατεθούμε και να πράξουμε, προτείνοντας μέσα από έργα, συζητήσεις ή συγγραφές κειμένων, την αμφισβήτηση τους και την άρση τους ή όχι και να ορίσουμε την θέση των καλλιτεχνών μέσα σε αυτό το ταπίο βαρβαρότητας.

ACCORDING TO ONE OPINION, MONEY and what we call "the market" exercise complete power over human activities. Art and the cultural product is surely no exception, nor are the producers of these products, the artists.

It is true that the market's mechanisms have prevailed over the production and mediation (through collectors, gallery owners, art critics, etc.) of the meaning of art, to such an extent that they partially cancel out artists and art itself. Moreover, works of art are used in a variety of "ideological and financial transactions", such as money laundering, proof of social service, elevation of social status for politicians, industrialists, mayors, etc. being utilized as a "contract of forgiveness" for their dubious journeys.

Thus, the works of art become the means of production for their at will ideological mechanisms, which sculpt a wide spectrum of notions, from the perception of history for the common man to the sense of what art is for school-kids.

Often, a work of art is constructed and rises to prominence through various such mechanisms and not through a social journey – the same goes for its meaning. The institutes or art fairs, galleries, collectors, museums, biennials and auction houses smother and manipulate both art and artists. Active participants in this process, sometimes even protagonists, are the artists themselves. Another opinion suggests that there is no other way, that this is the way things have always been and that the work of art, in some magical way, remains unaffected by this route because it has its own essence that is beyond any mechanism whatsoever. We are obliged to think and act upon these ideas, suggesting – through works of art, discussions and literature – ways to challenge or even revoke them, setting in this way our position in this landscape of atrocity.

Δημήτρης Χαλάτσας
Dimitris Halatsis

Ο Δημήτρης Χαλάτσας είναι καλλιτέχνης. Πλήρες βιογραφικό του στη σελ. 30
Dimitris Halatsis is an artist. Full biography is on page 30.

“FRAMED”¹

«They work within the frame, set the frame and are the frame»

Hans Haacke

Η ΕΚΘΕΣΗ ΑΓΟΡΑΙΣΜΕΝΟΣ ΠΡΟΕΚΥΦΕ μετά από πολυδιάβιμες και ταραχώδεις συζητήσεις μεταξύ καλλιτεχνών και επιμελητών, που ανέδειξαν κοινές οπτικές αλλά και εκρηκτικές μεν, γόνιμες δε, αντιπαράθεσεις σχετικά με τη στάση του καλλιτέχνη απέναντι στη σύγχρονη αγορά της τέχνης και κατ' επέκταση στο σύγχρονο πολιτικοοικονομικό σύστημα. Το φαινόμενο της σχεδόν πλήρους υποκατάστασης των αισθητικών-καλλιτεχνικών αξιών από οικονομικές, από τα μέσα του 20ου αιώνα και μετά, η έννοια της καλλιτεχνικής επιτυχίας, όπως αυτή διαμορφώνεται πλέον μέσα από καθαρά αγοραστικούς όρους και το επακόλουθο αδιέξοδο του καλλιτέχνη προκειμένου να διατηρήσει την ακεραιότητά του και να επιβιώσει ταυτόχρονα ως δημιουργός, αποτέλεσαν τους βασικότερους άξονες προβληματισμού και συνέστησαν τον κύριο πυρήνα ερωτημάτων που επιχειρήθηκαν να απαντηθούν και να σχολιαστούν μέσα από τις συζητήσεις μας και τελικά και μέσα από τα έργα της έκθεσης.

Ο κατάλογος της έκθεσης – το κείμενο των επιμελητών για τα έργα των καλλιτεχνών-Γκέλυ Γκρυντάκη | *The exhibition catalogue – curators' texts on the artists' works-Gelly Grindaki*

Οι αξίες της αγοράς στρεβλώνουν όλες τις άλλες αξίες, ώστε ακόμα και η ιδέα του τι είναι και τι δεν είναι αποδεκτό ως έργο τέχνης να αρίζεται πρωτίστως από την αγορά² περιγράφει πολύ καθαρά ήδη από το 1975 ο Ιανθ Burn των Art & Language. Η συγκώδη σφραγίδα του «αγορασμένου» έργου δε βίχνει απλώς τη σκιά της ανάμεσα στα κλασικά κριτήρια ενός έργου τέχνης αλλά γίνεται τελικά ισότιμη με αυτά, όπως αναπαρωτάται γλαφυρά στη δουλειά του **Γιώργου Λαγουδιανάκη** αλλά και στο συμβλημιακό κολάζ του **Mark Van Ytter** όπου μεταξύ barcode και ζωγραφικού συμπλέγματος διακυμαίνεται εκκενμένα η ισορροπία μεταξύ πνευματικότητας και σύγχρονων οικονομικών αξιών, μεταξύ της καλλιτεχνικής ειλικρίνειας και της Κολλοσιακής απάτης³.

Υπό αυτές τις συνθήκες βέβαια μοναδικό και αδιαμφισβήτητο μέτρο αξιολόγησης του καλλιτέχνη γίνεται η εμπορική καταξίωση. Στην εποχή της δικαίωσης, γράφει ο Νικόλας Κάλας στο ομώνυμο δοκίμιο του, κριτήριο του καλού είναι η επιτυχία⁴ – γεγονός που τροφοδοτεί την αγώνιση του καλλιτέχνη να αποκτήσει κάποια θέση στο στενό βρόδρο της αγοράς. Το παιχνίδι της τέχνης είναι ανοιχτό και το θέρος της σπαστικής διαπόδησης επισημαίνει στο ίδιο κείμενο ο Κάλας. Εκπέρωθεν αυτής της φρόσης ο **Αντώνης Βολανάκης** αναγνωρίζει από τη μία αμφίθυμα – μέσω του αντι-εμπορικού εννοιολογικού μέσου του που πραγματώνεται αναφατικά σε κυνική δήλωση, την επιβίωση στο παιχνίδι της τέχνης ως σκοπό που αγιάζει το μέσο- *Survival is the name of the game* – ενώ από την άλλη ως μάγος Μαδέρος-Αλαμέζ σχολιάζει σκιωπικά την επικείμενη καταφυγή του απελπισμένου δημιουργού- από το διαβάταιχο δάρος της αποτυχίας- στην ύστατη ελπίδα- ανορθόδοξων παραφυσικών μεθόδων.

Σαρκασμό όμως και αμειγείς εννοιολογικές καταβολές συναντάμε και στην εφήμερη εγκατάσταση της **Monika Pavlechova** που υποκινεί έναν αναστοχασμό πάνω στη φύση του σύγχρονου έργου τέχνης και στα παραδοσιακά μέσα και ενέχει μια σαφή κριτική- και μάλλον ιδεολογική- στάση απέναντι στην εμπνευσματοποίησης της τέχνης⁵.

Η **Τζάνης Ραφηλιίδη** χρησιμοποιεί ένα μάλλον σκοτεινό εφηβικό χούμορ για να περιγράφει τη τραγελαφική διαδρομή της κόμικ ηρωίδας- alter ego της στον κόσμο της τέχνης, εμμένοντας στο κυρίαρχο στοιχείο της αγώνισης του δημιουργού καθώς «πέφτει», έστω και προς στιγμήν, «από τον τοίχο». Με αντίστοιχη απελπισία ως ευαίσθητο animation φτάνει να εξαντλείται «παίζοντας το κεφάλι της» προκειμένου να βρει όχι τη θεία έμπνευση αλλά τη σύγχρονη εξαδέλφη αυτής: την ιδέα «που πουλάει».

Στη ίδια προβληματική του καλλιτεχνικού οδιόδοου παραμένει και το νεο-voif σχέδιο του **Δημήτρη Χαλόστη** Κρήτη με το κωμικοτραγικό θέμα του δεσμωτή καλλιτέχνη απέναντι στη σαρκοβόρα και ευνοησιακή αγορά και τη περιπακτική πλάγια ματιά στα μικροαστικά σαλόνια.

Υπάρχει ένας καλλιτεχνικός μύθος-άγνωστης ομολογουμένως προέλευσης- που θέλει τον Πικάσο σε ένα μικρό παρισινό μπιστρό την ώρα που πάει να πληρώσει, να του ζητά ο ιδιοκτήτης αντί για λογαριασμό να του σχεδιάσει κάτι σε μια χαρτοπετσέτα. Ο μεγάλος καλλιτέχνης- ήδη θρύλος- δέχεται και του φτιάχνει κάτι στα γρήγορα, όταν όμως ο μαγαζάτορας του ζητάει να την υπογράψει ο Πικάσο απαντά ότι θέλει να πληρώσει το γεύμα του και όχι να αγοράσει το εστιατόριο. Η αξία της υπογραφής ως φετιχ-σύμβολο της προσωπικής μυθολογίας του δημιουργού έναντι της καλλιτεχνικής αξίας του έργου σχολιάζεται από την **Pavlechova** με το ready made τρίπτυχο *Art is my passion*. Αγνώστου φύλου και ιδιότητας λάτρης της τέχνης αρέσκειται στο να μαζεύει υπογραφές καλλιτεχνών ως ζωγραφικά στοιχεία-αποτυπώματα που ενίοτε αποτελούν ισότιμο υποκατάστατο της δουλειάς τους. Αληθινή ιστορία. Στο ίδιο νοηματικό πλαίσιο τα πατημένα τελάρα του **Βολανάκη** στο *Greek Sale*- ίχνη μιας προγενέστερης επεισοδιακής performance –κοστολογούνται πλέον ανάλογα με την ηλικία του δημιουργού. Η φήμη του καλλιτέχνη λειτουργεί προσθετικά στην οικονομική του αξία, τόσο με τα χρόνια, σαν πατίνα, όσο και με τη τυχόν «βεβαρημένη» ιστορία του έργου του.

Από την πλευρά του ίδιου του δημιουργού τώρα η πολύτιμη υπογραφή ανάγεται σε φετίχ στην αμύμη performance του **Χαλότση**. Με σχεδόν σχιζοφρενική διάθεση ο καλλιτέχνης επιδιώκει να αυτοπροσδιοριστεί υπογράφοντας παντού με το εκάστοτε δύσκολο εικαστικό του μέσο (στην προκειμένη περίπτωση η ίδια η performance του, που αντίκει εμφανώς ο τομέας όπως η κατανόηση του σώματος και η τελετουργική εκδήλωση από την παράδοση των θειονέζων αδονιστών). Το μέσον αντιπροσωπεύεται πουρεαλιστικά από το επιθετικό ρύγχος ενός ξιφία και η χειρονομία της υπογραφής μετατρέπεται σε υπεράνθρωπο αγώνα. Ο καλλιτέχνης performer - ως άλλος Σπαντιάκος⁴ - παλεύει με το υπέρτατο «πινέλο»-ξίφιο προκειμένου να φέρει σε πέρας το δύσκολο έργο της ατομικής ανόδουσης.

Αν ο Μαρσέλ Ντυσάμπ στη συνομιλία του με τον Arturo Swartz έγραψε ότι σε αυτή την κοινωνία τη μεταμορφωμένη σε μεμηνησφωμιά, ο αυθεντικός καλλιτέχνης περνάει στην παρανομία⁵ η χαρτογραφημένη αναδρομή στη ζωή των έργων τέχνης που παρακολουθούμε στη δουλειά της **Λυνας Τσουλούφη** αποτελεί μια μορφή αιτιολόγησης. Στο Η Εμβέλεια του Έργου Τέχνης σύμφωνα με το Ζυγό της Αγοράς η αγορά είναι ταυτόχρονα ο ζυγός-πλάσταγμα που καθορίζει το μέτρο της αξίας του έργου τέχνης αλλά και ο ζυγός-«σκαβιά» του καλλιτέχνη-υπατέλη της. Στο τρίπτυχο το σχόλιο για την αδιάρρηκτη και ποικιλόμορφη εποπτεία της αγοράς πάνω στο έργο τέχνης συμπληρείται με τη μορφολογική διερεύνηση της σχέσης συστημάτων πληροφορίας και τέχνης. Η φιγούρα όμως του «παρανομού» δημιουργού εμφανίζεται και στα έργα της **Έλενας Ακωλιά**. Η μηχανική παρουσία

του καλλιτέχνη- παρατηρητή - λίγο manga, λίγο αστρία και διαφορετική, λίγο κλάουν του Radinone λίγο Lapirof του Ernst- δείχνει πανταχού παρούσα μεν- από τις δημηγορίες των Sathoby's μέχρι το πρωθυπουργικό γραφείο του Zapatero-, ανέγγυχη-δε από το ισοπεδωτικό πολιτικοοικονομικό σύστημα. Ο καλλιτέχνης, εδώ, για να παραμείνει αδιάβλητος σχολιαστής της κοινωνίας οφείλει να μείνει περιωριακός παρατηρητής⁶.

Επιστρέφοντας στη διερεύνηση της πληροφορίας ως εικαστικής μορφής, το έργο ΕΙ/Α Δώρο της **Μαρίας Νυμφιάδη** αν και πορεύεται στα πιο πεζά χωράφια της καλλιτεχνικής πραγματικότητας-αυτά του βιοπορισμού του καλλιτέχνη-ξυφινιάζει με την ευαισθησία του ανόγοντας σε προσωπική μια διαδικασία τόσο απρόσωπη όπως η στατιστική ανάλυση. Με την κομψή χρήση των δώρων -που έχει παλαιότερα δεχτεί η ίδια η δημιουργός- για την εικονοποίηση των απαντήσεων των ερωτηθέντων καλλιτεχνών, η στατιστική διαδικασία επαναπροσδιορίζεται ενώ ταυτόχρονα εγείρονται προβληματισμοί πάνω στην έννοια του δώρου και της σχέσης του με το έργο τέχνης. Έτσι το έργο τέχνης που παρουσιάζεται αφοσκερδώς στο κοινό του, σε ένα κόσμο όπου οι καλλιτέχνες δεν μπορούν να επιτυχάνουν οικονομική αυτονομία μόνο από την καλλιτεχνική τους ιδιότητα- όπως αποδεικνύεται περύτερα από τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης έρευνας -γίνεται δώρο. Μια εναλλακτική όμως εκδοχή που δεν υπακούει στην παραδοσιακή φόρμα του δώρου⁷.

Τέλος ο εμβληματικός δούρειος ίππος του **Στέφανου Καμάρη** -επίσης ένα άλλο είδος δώρου - με αναφορές από την μπαρόκ αισθητική μέχρι το σουρεαλιστικό μπρικολάζ- αδύνατο να πραγματοποιήσει τον-μυθικό- σκοπό του αφού η πόρτα του είναι κλειδωμένη. Το μεγαλεπήβολο -«καρνιζαρισμένο»/ "framed"-έργο τέχνης με τους απώτερους οικονομικούς στόχους από λαμπερό όχημα για τον κόσμο της επιτυχίας γίνεται παγίδα εισάγοντας τον καλλιτέχνη στα λαβυρινθώδη κότερα της αγοράς της τέχνης.

Όπως είπε η καλλιτέχνης Ana Mendieta σε διάλεξη της περί τέχνης και πολιτικής, η ύπαρξη των σπουδαίων έργων τέχνης είναι ελπιδοφόρα και μόνο για το γεγονός ότι υπάρχουν-καθώς πολλά από αυτά έγιναν σε κοινωνικές συνθήκες αναλόγως αντίξοες με τις σημερινές. Και αυτό είναι η απόδειξη ότι οι πραγματικοί καλλιτέχνες συνεχίζουν να κάνουν τη δουλειά τους ακόμα και σε δύσκολους καιρούς, ίσως αγνοημένοι αλλά πάντα εδώ¹¹.

Η **Γκέλυ Γκριντάκη** [art-cat.blogspot.com] έχει σπουδάσει στο Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στη συντήρηση έργων τέχνης στην Αγγλία στο De Montford University και είναι υποψήφια διδάκτορας Ιστορίας Τέχνης στον Τομέα Πολιτισμού του τμήματος Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει εργαστεί σε διάφορα γκαλερί, τα τελευταία χρόνια οργανώνοντας ανεξάρτητη επιμελήτρια εκθέσεις και εκδηλώσεις και έχει δημοσιεύσει άρθρα σε διάφορα περιοδικά. Έχει επιμελήσει τις εκδόσεις «**Δημόσια Έργα**» (περιοδικό project στην πόλη σε συνεργασία με την ζωοσκό Εισαγγελία Μπασδέκη 2005-2006), «**Παράδοση και οίκον**» (ομαδική έκθεση στην Cheap Art, 2007), «**In dire(ct) democracy**» (ομαδική έκθεση στην ΑΣΚΤ σε συνεργασία με την επιμελήτρια Μαργαρίτα Καπαγιά, 2009), «**Υπόμημα**» (ομαδική έκθεση στη Δημοτική Πινακοθήκη Μολύβου, 2011), συμμετείχε στα **ROOMS 2009 και 2010** στο St George Lycabettus και έχει διοργανώσει την ημερίδα «**Τέχνη Εκτός**» στην γκαλερί Cheap Art 2006. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Gelly Grindaki [art-cat.blogspot.com] has studied Physics in the University of Athens. Conservation of Historic objects in England in De Montford University and she is actually working on her phd in cultural studies in the University of Athens, Faculty of Communication and Media Studies. Her working experience includes galleries and Art Athens among others, she had several publications and has been curator of several projects and exhibitions including "Public Works" 2005-2006, (public art project that took place at Exarhia) "Home delivery", 2007 (art exhibition that took place in Cheap Art), "In dire(ct) democracy" 2009 (art exhibition in collaboration with curator Margarita Kapagiya, that took place in Athens School of Fine Arts), "Pranimita" (group art exhibition that took place in the Municipal Gallery of Molivos, Lesvos, 2010), participation in **ROOMS 2009 and 2010** in St George Lycabettus, "Art outside", 2006 (one day conversation meeting that took place in Cheap Art.) She lives and works in Athens.

"FRAMED"

«They work within the frame, set the frame and are the frame»

Hans Haacke

AGORASMENOS EXHIBITION CAME out after numerous conversations between artists and curators that led to common views but also fertile disputes as far as it concerns the artist's position facing contemporary art market. The fact that economic values have almost totally replaced artistic-aesthetic ones, the notion of success in terms of the market and the following artist's dead end trying to keep his/her integrity and survive at the same time, are the main problematics of this project.

In this frame **Georgos Lagoudianakis**' work deals with the "sold" sign becoming an integrated element of the work of art, while **Mark Van Yetter's** collage explores the sensitive balance between spirituality and material values in contemporary art. **Adonis Volanakis** in the conceptual tradition regards surviving in the art game as the main principal while as a magician- performer comments on the artist's despair that may lead him/her to unorthodox clairvoyance methods.

Monika Pavlechova's ephemeral installation- in the conceptual fields as well- examines the nature of the contemporary work of art, the traditional means and keeps a critical and rather ironic position against contemporary art's commercialization. **Jannis Rafailidou** describes with dark humor her comic alter ego meeting with the art world and the despair of the artist trying vainly to find a selling idea while **Dimitris Halatsis'** naive sketch presents the artist as captive by a wild carnivorous and castrating market. Pavlechova's ready-made *Art is my passion* comments on the artist's signature value and Volanakis Greek sale deals humorously with the art work cost and its personalized factors.

Halatsis performance *Fetish*- borrowing certain elements by Viennese actionism- presents the artist' struggle to fulfill his/her need for self-determination by all means.

Anna Tsouloufi in a map scheme follows up several art works' routes under the market influence while investigating the use of information in art. The same relation is explored by **Maria Nymfjadi** who integrates a typical impersonal process - as the statistical analysis- to a personal problematic while redefining the meaning of gift.

Elena Akyia creates a funny -manga inspired- persona, being present as a silent observer in several occasions that concern art market and politics- an alter ego who could remind Rodinone's clown or Ernst's Loplop or Bakhtin's concept of artist-untouchable though by them.

Finally **Stefanos Karmaris'** Trojan horse sculpture- an informal homage to surrealistic bricolage with baroque elements - although seems to be the artist's vehicle for the shining art world in fact becomes his "framed" prison.

As **Ana Mendenda** said in her lecture *Art & Politics* great works of art is a great comfort even for the fact that they exist as many of them were created in as adverse conditions as today's ones. And that's a proof that artists will continue making their work- maybe ignored but here.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. "Artists" as much as their supporters and their enemies, no matter of what ideological coloration, are unwitting partners in the art syndrome and relate to each other dialectically. They participate jointly in the maintenance and/or development of the ideological make up of their society. They work within the frame, set the frame and are the frame" Hans Haacke, *Statement, Art in Theory 1900-2000*, Blackwell Publishing (pb 931) (να προστεθεί εδώ ότι ο Χάακε χρησιμοποιεί τον όρο καλλιτέχνης σε εισαγωγικά για να δηλώσει την εξάρτησή αυτού από το σχετικό ιδεολογικό πλαίσιο μιας δεδομένης πολιτιστικής ομάδας ισχύος, όπως αναφέρει στο ίδιο κείμενο)
2. Burn, I. *The art market affluences and degradation*" *Artforum* Απρίλιος 1975 (σελ. 34-37)
3. Mark Van Yetter, *Sincerity is bliss*, <http://agorasmenos.wordpress.com/2011/02/23/mark-van-yetters-text-about-the-exhibition/>
4. Κάλας, Ν. *Η Τέχνη την εποχή της διακύβευσης και άλλα δοκίμια του Νικόλα Κάλας*, μετ. Παπά Α., Άγρας, (σελ 202-203)
5. Γράφει η Lucy Lippard το 1969 (αν και αναγνωρίζοντάς το αργότερα ως αυτιστικό): «Αυτοί που αγοράζουν έργα τέχνης που δεν μπορούν να κρεμαστούν ή να τα έχουν στον κήπο τους ενδιαφέρονται λιγότερο για την ιδιοκτησία. Είναι μάλλον υποστηρικτές παρά συλλέκτες» ("(...) The people who buy a work of art they can't hang up or have it in their garden are less interested in possession. They are patrons rather than collectors," *Lucy Lippard, Six Years*, University of California press (σελ. xiv))
6. Στο «Ο γέρος κι η θάλασσα» του Έρνεστ Χέμινγουэй ο ήρωας παλαιόμαχος ναυτικός Σοντιάγκο κερδίζει την τελική του μάχη με τον εαυτό του μέσα από τη νικηφόρα μάχη του με έναν ξιφία.
7. Schwarz, A. *Η δημιουργικότητα και ο έμπορος- κείμενο που συνοδεύει το έργο της Άνας Τσουλούφη*. Δημοσιεύτηκε στην ιταλική αναρχική επιθεώρηση «Νοϊοστά», τεύχος 4, 1988. Μετ.-επ. Παναγιώτης Καλαμαράς, Αθήνα 2011.
8. Μια διαφορετική εικόνα του περιθωριακού καλλιτέχνη-ήρωα επιβεβλημένη από το σύστημα και όχι συνειδητά εσκεμμένη συναντάμε στην Αμερική του ψυχρού πολέμου όπως αναφέρει ο Ν. Δασκαλοθανάσης στο *Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο από τον 19ο στον 21ο αιώνα*, Άγρας, (σελ. 184-185)
9. Όπως αναφέρει και ο Marcel Mauss στην εισαγωγή του βιβλίου του *Το δώρο*, το δώρο λειτουργεί ως συμβόλαιο και αν και θεωρητικά είναι αυθόρμητο στην πραγματικότητα ανοίγει την υποχρέωση της ανταπόδοσης. *Marcel Mauss- The gift, Forms and Functions of Exchange in Archaic Societies* ©1967, Norton Library
10. Mendieta A. *Art and politics*, *Art in Theory 1900-2000*, Blackwell Publishing (pp.1065)

SPECIAL THANKS

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ



Cheap Art

Θεμιστοκλέους & Α. Μεταξά 25
Αθήνα, 106 81

www.cheapart.gr

CREDITS

ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
(ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ, WEBSITE & ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ, VIDEO ΕΚΘΕΣΗΣ &
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)



Nassos K.

www.nassoskappa.com

ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ, ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΕΤΗΣΗ ΤΟΥ PROJECT

Ευγενία Τζιφτζιλάκη

ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΟΣ


1-20 / 4 / 2011 @ Cheap Art — agorasmenos.wordpress.com

Ο κατάλογος της έκθεσης | *The exhibition catalogue*

ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΟΣ

agorasmenos.wordpress.com

1-20 / 4 / 2011 @ Cheap Art

 cheapart

Ο κατάλογος της έκθεσης (οπισθόφυλλο) | *The exhibition catalogue (back page)*

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

art blog / AGORAS/MENOS /
AGORAS/MENOS

Η έκθεση

Κείμενα επιμελητών

Καλλιτέχνες

Blog

Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** που φιλοξενείται στην **CHEAP ART** τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It began with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the **AGORAS/MENOS** exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

Η έκθεση



ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ/INFO

ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ/BLOG

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ/PHOTOS

Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστότοπο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. Do Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλάσης – Φετίχ (Fetich)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ Το limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση ... του Ντέβιντ ..Κόκεϊ

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyfa), Αντώνης Βολανάκης (Adonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανός (Giorgos Lagoudianakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), Μονίκα Ραφαηλίδη (Monika Rafailidou), Άννα Τσουλουφί-Λαγίου (Anna Tsouloufi-Lagiou), Δημήτρης Χαλάσης (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γέλυ Γρυντάκη (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλάσης (Dimitris Halatsis)

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

ARTISTS: AGORAS/MENOS
AGORAS/MENOS

Η θέση

Κείμενο σταθμικά

Καλλιτεχνία

Blog

Επισημάνει

Πληροφορίες

Το project ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ ξεκίνησε την άνοιξη και το εργατικό της ομάδας του συγχρονισμένο εκδόθηκε με την σειρά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συνεντεύξεις και μια εκδήλωση ανοίχματος, όπου από το βράδυ που συζητήσαμε με τους της ομάδας. Το πρόγραμμα έγινε ένα e-Book ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ που αναμένεται στην CHEAPART τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It began with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

Άννα Τσουλούφη – Λάγιου

Γράφει

Η Άννα Τσουλούφη – Λάγιου (www.annatsea.net/art) έχει και εργάζεται με βίαια της Αθήνας ως καλλιτέχνης και επιθεωρητής, ενώ έχει συμμετάσχει σταθερά και συλλογικά σε καλλιτεχνικά προγράμματα, σε εκδηλώσεις και σε εκθέσεις σε Ελλάδα, Ιαπωνία, Γερμανία, Γηραιή Γαλιγκολαβία, Δημοκρατία της Μολδοβίας, Αίθιοπία, ΗΠΑ. Είναι μέλος της ομάδας φωτογράφων (ΑΔΚΤ) καθώς έχει οριστεί στην περιοχή και δραστηριοποιείται μέσω των καλλιτεχνικών της δράσεων αφορά και στις νέες καλλιτεχνικές στρατηγικές (Προνομήσιμη Βουλιακή της Δράσης, The School of the Art Institute of Chicago, υποτροφία ίδρυμα Προνομήσιμη). Οι πρακτικές της είναι οι τακτικές των μέσων και οι προαγωγικές στρατηγικές σχεδαστικού τύπου. Χρησιμοποιεί διάφορα υλικά, πληροφορίες και παραστατικές δράσεις, πρακτικές δημοσιογραφικού τύπου, δημιουργώντας έτσι περιβάλλοντα όπως να επανορθωθώ/αποκαταστήσει τύπους και παρήχθη της πόλης με διαφορετικό παραρτήματα από εκείνα που συλλαμβάνει η κοινή ανθρώπινη αντίληψη. Επιστρέφει και διακρίνεται έτσι την καλλιτεχνική (της) ταυτότητα και υποκειμενικότητα σαν ένα γλυπτό που κινείται μέσα στην ιστορία της κοινωνικοπολιτικής μεταμορφωτικότητας. Το τελευταίο χρόνο δουλεύει κυρίως σε συλλογότητες.

Anna Tsoulouphi – Lagiu is a sculptor and a photographer after her studies in the Athens School of Fine Arts (2002); she became an MFA public artist in the Program for Public Art and New Artistic Strategies, Bauhaus University of Weimar, Germany (2005), with a scholarship from the Foundation Protonotis; also studied to the KHBerlin Hochschule and to the Art Institute of Chicago-USA. Now lives and works in Athens, individually and collectively. Her practices consist of tactical media rather than strategies, using various material, information and performative actions, while she creates environments to re-act places of the city in a different context than the usual common understanding; focuses to the transformation of (her) artistic identity and subjectivity as a sculpture moving through the socio-political fabric of post-modernization, as connected to the usual urban subject.

Anna has exhibited as an artist and worked as a workshop trainer & co-organizer in Athens, Thessalonica, Venice, Bonn, Chicago, Weimar, Skopje-Skopje-Bitola of Republic Macedonia, Sarajevo, and awarded in Tirana. Some of her recent actions are through the initiative "Local Museum in Progress" of the Φιλοπατριού Art-Group(member) in Athens, and a participation to the Athens Biennial II, as a member of the Network Nomadic Architecture NPO. She is currently working individually on a collaboration with the Greek National Museum of Art on "portraying" the contemporary urban subject, and recording aspects of collective consciousness, socio-political performance and subjectivity in the Project "Survival Mind-Kit – Part I". She will also contribute to the ongoing Diachina Project designed by the Sossele Resilite (France) with her own currency of TimeMoney.

Selected exhibitions: Extra 50s of the 50th Venice Biennial 2003, Art Festival Weimar 2003 "Mimiky", "The Art of the Artist Statement", Hellenic Museum & Cultural Center, Chicago, 2005, "SUBURBIA-The Inverse Areas of the Athenian Suburbs", A-Station, 2002; "Transitional Athens", Byzantine Museum of Athens, 2005, Sarajevo Winter Festival - LIGHT, Bosnia-Herzegovina, 2006, Action Field KODRA 2006-ProTeases "SITE", Thessalonica, 2006; "What Remains is Future", Old Girls School of Patras, 2006; "Apolis" Hellenic-American Union, Athens 2006; "There is no place like home", ONLFRRI Proce exhibition, National Gallery of Tirana, Albania 2006-7; "Invisible systems" Synch Festival, Technopolis Athens 2007, "A PLAN on the Site", Okaid Public Space, Athens 2007; "Blind Date", Athens, 2007-8; "Transit met'radom Translational", Athens, 2008-9; "Et in Arcade Ego" collective project with the Filopatriu Artist Group, 2nd Athens Biennial "Heaven-Live", June 2008.

Σχολιάστε

Γράψτε το σχόλιο σας εδώ...

Blog on WordPress.com. Do Not Sell My Personal Information

Posts

- Από τον δικαστικό του δικαστηρίου
- Εκκένωση (Αθήνα) στο Λυκά Ορει
- Άρπια της Αθήνας - Βελγ (Παρίσι)
- Η δημοσιογραφία και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από τον οδικό
- ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ Το κείμενο της ελληνικής ομάδας
- Προσέλευση
- Η Επιστολή της - Η Νέλη και ο Χάρις

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακρίτα (Elena Akrita), Ανταίρια Βαλασάκη (Antaria Vassalaki), Σπύριδος Κωστής (Spyridos Kostas), Γεωργία Παπαδοπούλου (Georgia Papadopoulou), Μαρία Παπαδοπούλου (Maria Papadopoulou), Μονίκα Ραϊκούδου (Monika Raikoudou), Τζένη Ρωμανοπούλου (Zena Romanopoulou), Άννα Τσουλούφη-Λάγιου (Anna Tsoulouphi-Lagiu), Μακ van Nieuw, Δημήτρης Χαλκιάς (Dimitris Halakias)

Επιμέλεια έκδοσης

Γιάννης Γεωργίου (Giannis Georgiou), Δημήτρης Κωστής (Dimitris Kostas)

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

art project / ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ /
AGORAS/MENOS

Η έκθεση
Κείμενα επιμελητών
Καλλιτέχνες
Blog
Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** που φιλοξενείται στην **CHEAP ART** τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It begun with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the **AGORAS/MENOS** exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

ΑΓΟΡΑΣ ΜΕΝΟΣ

Υπάρχει η άποψη μιας "απόλυτης" εξουσίας από το χρήμα, την αγορά και το εμπόριο πάνω στις ανθρώπινες δραστηριότητες. Η τέχνη και το πολιτιστικό προϊόν δεν εξαιρείται βεβαίως από αυτή την παραδοχή ούτε επίσης και οι παραγωγοί αυτών των προϊόντων, οι καλλιτέχνες.

Είναι αλήθεια ότι οι μηχανισμοί της αγοράς έχουν κυριαρχήσει πάνω στην παραγωγή και μεσολάβηση του νόηματος της τέχνης σε τέτοιο βαθμό που ακυρώνει εν μέρει τους ίδιους τους καλλιτέχνες και το έργο τέχνης. Επίσης τα έργα τέχνης χρησιμοποιούνται για πλήθος ιδεολογικών και οικονομικών «συναλλαγών» όπως ξέπλυμα μαύρου χρήματος, αποδεικτικό κοινωνικής προσαφοράς και status πολιτικών, βιομηχάνων, δημάρχων, συλλεκτών κ.λ.π. και σαν «συχωροχάρτι» σε αμφιβολές διαδρομές δημόσιων προσώπων αλλά και ως ένας επιπλέον ιδεολογικός μηχανισμός.

Το έργο τέχνης αναδεικνύεται και κατασκευάζεται από τους διάφορους μηχανισμούς και όχι μέσα από κάποιου είδους κοινωνική διαδρομή (άρα και το νόημα του). Οι μηχανισμοί των Φουάρ Τέχνης των Γκαλερί, συλλεκτών, Μουσείων, Μπιενάλε, οίκων δημοπρασιών και κρατικών θεσμών πνίγουν, αλλοτριώνουν και χειραγωγούν έργο και καλλιτέχνες. Βέβαια μέσα σε αυτή την διαδικασία συμμετέχουν ενεργά και πρωταστατούν και οι ίδιοι οι καλλιτέχνες. Επίσης άλλη μια άποψη ή οποία κυριαρχεί είναι ότι δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, ότι έτσι ήταν πάντα και ότι το έργο τέχνης με κάποιο μαγικό τρόπο παραμένει ανεπηρέαστο από αυτή του την διαδρομή διότι έχει την δικιά του ουσία που είναι υπεράνω αυτών των μηχανισμών κ.λ.π. Πάνω σε αυτές τις παραδοχές οφείλουμε να σκεφτούμε, να αντιπαρεθεώμε και να πράξουμε, προτείνοντας μέσα από έργα, συζητήσεις ή συγγραφή κειμένων, την αμφισβήτηση τους και την άρση τους ή όχι και να ορίσουμε την θέση των καλλιτεχνών μέσα σε αυτό το τοπίο βαρβαρότητας.

Δημήτρης Χαλάτσος
Καλλιτέχνης

Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστότοπο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. Do
Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλάτσος – Φειχ (Feich)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ To limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση . του Ντόβιν .Χόκντ

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyia),
Αντώνης Βολανάκης (Adonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανάκης (Giorgos Lagoudiansakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), **Μαρίκα Ραφαηλίδου Τζένη Ραφαηλίδου** (Janis Rafailidou), Άννα Τσουλούφι-Λαγίου (Anna Tsouloufi-Lagiu),
Ναταλία Παύλου, Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γέλυ Γρυνδάκη (Gelly Grindaki),
Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

ΑΓΟΡΑΣ/MENOS

art project / ΑΓΟΡΑΣ/MENOS /
AGORAS/MENOS

Η έκθεση

Κείμενα επιμελητών

Καλλιτέχνες

Blog

Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project ΑΓΟΡΑΣ/MENOS έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση ΑΓΟΡΑΣ/MENOS που φιλοξενείται στην CHEAP ART τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It began with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

AGORAS/MENOS

According to one opinion, money and what we call "the market" exercise complete power over human activities. Art and the cultural product is surely no exception, nor are the producers of these products, the artists. It is true that the market's mechanisms have prevailed over the production and mediation (through collectors, gallery owners, art critics, etc) of the meaning of art, to such an extent that they partially cancel out artists and art itself. Moreover, works of art are used in a variety of ideological and financial "transactions", such as money laundering, proof of social service, elevation of social status for politicians, industrialists, mayors, etc, being utilized as a "contract of forgiveness" for their dubious journeys. Thus, the works of art become the means of production for their at will ideological mechanisms, which sculpt a wide spectrum of notions, from the perception of history for the common man to the sense of what art is for school-kids. Often, a work of art is constructed and rises to prominence through various such mechanisms and not through a social journey – the same goes for its meaning. The institutes or art fairs, galleries, collectors, museums, biannuals and auction houses smother and manipulate both art and artists. Active participants in this process, sometimes even protagonists, are the artists themselves. Another opinion suggests that there is no other way, that this is the way things have always been and that the work of art, in some magical way, remains unaffected by this route because it has its own essence that is beyond any mechanism whatsoever. We are obliged to think and act upon these ideas, suggesting – through works of art, discussions and literature – ways to challenge or even revoke them, setting in this way our position in this landscape of atrocity.

Dimitris Halatsis, Artist

Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστότοπο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. **Do Not Sell My Personal Information**

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφορισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλάτσος – Φετιχ (Fetich)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ Το limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση .. του Ντέβιντ ..Χόκνιτ

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyla), Αντώνης Βολανάκης (Adonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανάκης (Giorgos Lagoudianakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), Μανίκα Ραφαηλίδου (Manika Rafailidou), Άννα Τσουλούφι-Λαγίου (Anna Tsouloufi-Lagiou), Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γκέλυ Γρυντάκη (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

art project / ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ /
AGORAS/MENOS

Η έκθεση

Κείμενα επιμελητών

Καλλιτέχνες

Blog

Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Εκκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ που φιλοξενείται στην CHEAP ART τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It begun with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

Prisoners?

Art is a prisoner of its phantasms and its function as magic; it hangs on our bourgeois walls as a sign of power, it flickers along the peripeties of our history like a shadow play- but is it artistic?

Marcel Broodthaers

Το 1978 ο Daniel Bell, συντηρητικός Αμερικάνος κοινωνιολόγος κατηγορεί την σύγχρονη του τέχνη και δη τον μοντερνισμό ως άμεσο εχθρό της άρχουσας τάξης και επιθετικό παράγοντα διάλυσης της μπουρζουά αντίληψης του κόσμου, του ίδιου του καπιταλισμού. Από την άλλη πλευρά την ίδια εποχή ο Donald Judd-καλλιτέχνης και θεωρητικός, ηγετική μορφή του μινιμαλισμού- εκφράζει τις ανησυχίες του σχετικά με το πώς η τέχνη μπορεί να μείνει αλώβητη και απεριόριστη από τα ιδιωτικά συμφέροντα και την αγορά. Ο χωρίς ηθική κόσμος των επιχειρήσεων είχε αρχίσει ήδη να εισβάλλει –με τη μορφή χορηγιών και κάθε άλλου είδους στήριξης – στα χωράφια της.

Σήμερα, λίγες μόλις δεκαετίες αργότερα, οι φόβοι του Judd δείχνουν να επαληθεύονται πανηγυρικά. Η καταιγιστική –και απειλητική-διασπαστικότητα για την οποία φοβόταν ο Bell το μοντερνισμό δεν απέβη αποτελεσματική και οι παμφάνοι νόμοι της αγοράς κυριάρχησαν σταδιακά στο χώρο της τέχνης. Μίσα σε μια κοινωνία όπου όλες οι σχέσεις έχουν πλέον χρηματική αξία, το έργο τέχνης θεωρείται ως ένα ακόμα καταναλωτικό προϊόν ενώ οι αισθητικές αξίες έχουν αντικατασταθεί πλήρως από τις οικονομικές. Ο κόσμος της τέχνης-κατεχοχρή φορέας πολιτισμού- ξεπλένει αβίαστα βρώμικα χρήματα και συνειδήσεις ενώ το ταλέντο αξιολογείται ή/ και κατασκευάζεται βάσει της εξαρτήσεώς του. Το κρίσιμο θέμα λοιπόν που εγείρεται και επιχειρούμε να διερευνήσουμε εδώ είναι η θέση και η δυναμική του σύγχρονου καλλιτέχνη απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα.

Γκέλυ Γρυντάκη

Επιμελήτρια

Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστότοπο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. Do
Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλάτσος – Φειτίχ (Feitch)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ Το limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση .. του Ντέβιντ ..Χόκνι

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyia), Αντώνης Βολανάκης (Antonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανάκης (Giorgos Lagoudianakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), Μονίκα Ραβιέχοβα, Τζάνη Ραφαηλίδου (Janis Rafailidou), Άννα Τσουλοφί-Λαγίου (Anna Tsouloufi-Lagiou), Μάρκ van Ytter, Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γκέλυ Γρυντάκη (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

art project / ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ / AGORAS/MENOS

Η ομάδα

Κείμενα επιμέλειαν

Καλλιτέχνες

Blog

Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, μέσω από το blog, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ που θα φιλοξενηθεί στην CHEAP ART τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It began with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

prisoners?_eng.

Σχολιάστε

Art is a prisoner of its phantasms and its function as magic; it hangs on our bourgeois walls as a sign of power, it flickers along the peripeties of our history like a shadow play- but is it artistic?

Marcel Broodthaers

In 1978 Daniel Bell, a conservative American sociologist, accuses contemporary art, and especially modernism, of being a direct enemy of the upper class and an attacking agent against the bourgeois notion of the world and the capitalism itself. From the other hand, at the very same time, Donald Judd- artist and theorist, one of the leading figures of the minimalism movement- express his deep concern about how art could make it through private interests and the market. The immoral world of business-through sponsorships and any other kind of support- had already started to raid into art's territory.

Today, only some decades afterwards, Judd's fears seem to be validated. The threatening disruptiveness of art that got Bell anxious wasn't effective enough and the omnivorous market laws gained domination through the art scenery. In a society where every relation has its price the art work is considered as one more consumption product while aesthetic values have been completely replaced by economic ones. The world of art- a driving force of culture par excellence - has been the center of money and conscience laundering while the artistic talent is qualified or/and constructed by how much is being paid. Hence, the basic problem that arises here and that we try to examine with this project is the position and prospects of the contemporary artist facing this materialistic reality.

Gelly Grindaki

Curator

Σχολιάστε

Γράψτε το σχόλιο σας εδώ...

Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστολόγιο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. Do Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Έκαστη ελλαγή στον Λεικό Όλο
- Δημήτρης Χαλάσης - Φετιχ (Fetich)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΓΡΑΦΕΙΣ Το έπί μέρ της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση ... του Ντέβιντ ... Χόκνι

Καλλιτέχνες

Ελένα Ακλύα (Elena Akyfa), Αντωνής Βολανέκας (Antonios Volanakis), Στέφανος Καμάρις (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγούδανιελος (Giorgos Lagoufanietis), Μάρια Νιμφοδίη (Maria Nymfodii), Μονίκα Ρανιεχόνα, Τζίνης Ραφογιάννου (Jana Rafalidou), Άννα Τσουκούρη-Λαγού (Anna Tsoukouri-Lagou), Μπεκ βαν Υέλκε, Δημήτρης Χαλάσης (Dimitris Halasis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γκέλυ Γριντάκι (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλάσης (Dimitris Halasis)

ΑΓΟΡΑΣ/MENOS

art project / ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΟΣ /
AGORASMENOS

Η έκθεση
Κείμενα επιμελητών
Καλλιτέχνες
Blog
Επικοινωνία

Πληροφορίες

Το project ΑΓΟΡΑΣ/MENOS έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση ΑΓΟΡΑΣ/MENOS που φιλοξενείται στην CHEAP ART τον Απρίλιο του 2011.

AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It begun with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

« Προηγούμενη | Επόμενη »

Η δημιουργικότητα και ο έμπορος

By gellyg 05/04/2011 ΑΓΟΡΑΣ ΜΕΝΟΣ Σχολιάστε

του Arturo Schwarz

Τα προβλήματα που συνδέονται με τη δημιουργική δραστηριότητα του καλλιτέχνη ή του κριτικού της τέχνης εντάσσονται στο πλαίσιο μιας συζήτησης στην οποία, από την εποχή του Μιχαήλ Μπακούνιν και του Καρλ Μαρξ, επικράτησε τόσο η ελευθεριακή όσο και η εξουσιαστική άριστερά. Τι είδους σχέση πρέπει να υπάρξει ανάμεσα στην εξουσία και τον παραγωγό της κουλτούρας, ανάμεσα στον πολιτικό και τον δημιουργό ή ακόμη ανάμεσα στην τέχνη και την επανάσταση; Αντί να επανέλθουμε σε ένα ερώτημα ευρέως συζητημένο και για το οποίο έχω ήδη και τη γνώμη μου αλλού, θα ήθελα να εντοπίσω αυτήν τη γενικότερη προβληματική σε ορισμένα ιδιαίτερα θέματα και πιο συγκεκριμένα να επικεντρωθώ στην ανασκόληση και τις προοπτικές του κριτικού, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, τις συνθήκες που θα πρέπει να ξεπεράσει αν θέλει να ασκήσει ελεύθερα τον ρόλο του.

Πρέπει να απαιτούμε από τον κριτικό, πέρα από μια συνεκτική επαγγελματική προεπαρσκευή, και μια στήριξη πολιτική κουλτούρα, που θα τον βοηθήσει να αμφισβητήσει καλύτερα την κυρίαρχη πολιτιστική πολιτική. Θα θέλαμε να ανασχοληθεί με την ανάπτυξη μιας επαναστατικής κουλτούρας προκειμένου να συμβάλει στην πραγματοποίηση μιας αυθεντικής πολιτιστικής επανάστασης σε ατομικό επίπεδο, απαραίτητη προϋπόθεση για μια συλλογική συναδνητοποίηση. Σωφώς. Όμως ποια είναι η κατάσταση που καθορίζεται από το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο ζούμε;

Δεν πιστεύω ότι είναι αναγκαίο να θυμίσουμε πόση λίγη εκτίμηση απολαμβάνει ο διανοούμενος στην κοινωνία μας και στα ολοκληρωτικά καθεστώτα είτε της δεξιάς είτε της αριστεράς. Παντού, προκειμένου να επιβιώσει και πέρα από σπάνιες εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα, αυτός δεν είναι τίποτ' άλλο από απολογητής του συστήματος. Στην περίπτωση του κριτικού της τέχνης η υποταγή είναι διακή αιτούς πρέπει επίσης να υπακούει στις επιταγές της αγοράς της τέχνης, κυριαρχούμενης από τα συμφέροντα ενός ετερογενούς συνασπισμού εμπόρων, διεθνών μουσείων, συλλεκτών, οι οποίοι επιβαρύνουν σοβαρά τη δραστηριότητά του. Φυσικά η κατάσταση είναι πιο πολύπλοκη από ότι λέμε πέρα. Χρειάζεται να λάβουμε υπόψη μια σειρά παραγόντων που μπορούν να αποδειχθούν άλλο τόσο καθοριστικοί, όπως η κυριαχία κάποιων κριτικών, η επιθετικότητα ορισμένων εμπορικών ομαδοποιήσεων, το ανυπερτικό φορτίο μιας συγκεκριμένης καλλιτεχνικής παραγωγής.

Το γεγονός ότι ο κριτικός της τέχνης χιάρει τόσο λίγη εκτίμηση συνιστά μια παράδοξη κατάσταση. Οι συνεργάτες της πλειοψηφίας των καθημερινών αφημερίδων και των περιοδικών έχουν, στην καλύτερη περίπτωση, μια ελαχιστότατη επαγγελματική προεπαρσκευή. Τις περισσότερες φορές η κριτική της τέχνης ανατίθεται στον πιο νειαρό δημοσιογράφο, ο οποίος προκειμένου να εκτελέσει το καθήκον του περιορίζεται στα να παρουσιάζει ελασμονικά κείμενα ή να «κλέβει» μέσα από συνεντεύξεις τον καλλιτέχνη ή τον κριτικό που παρουσιάζει τον κατάλογο.

Το πανόραμα της ακραίας ένδεσης δεν αλλάζει ακόμη κι όταν ορισμένες καθημερινές ζημιερίδες και περιοδικά πανεθνικής κυκλοφορίας ευνοούνται από τη συνεργασία πεπαιδευμένων κριτικών. Η κριτική της τέχνης, στην Ιταλία όπως και αλλού, βρίσκεται σε τόσο χαμηλό επίπεδο γιατί το υπερφύλο του κριτικού είναι μια απαίτηση του συστήματος: είναι πιο εύκολο να ελεγχθεί η αντίδραση εκείνου ο οποίος, όντας σε κατώτερο επίπεδο λόγω της άγνοιάς του, δεν τολμά να αμφισβητήσει αυτό που η κερδοσκοπική στιγμή θέλει να αξιοποιηθεί. Η βιομηχανική παραγωγή βασίζεται στις ανάγκες που δημιουργούνται τεχνητά και οι οποίες χαρακτηρίζουν την κοινωνία της κατανάλωσης. Η αγορά της τέχνης δεν ξεφεύγει από αυτή τη δυναμική. Ενώ στο πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα τα καλλιτεχνικά κινήματα κινητοποιούνταν από έναν σύνθετο αστερισμό ηθικών ή κοινωνικών αισθητικών λογικών και κατά συνέπεια ήταν ολιγάριθμα, σήμερα είναι οι αξιώσεις της καταναλωτικής κοινωνίας που καθορίζουν τη γέννησή τους. Αλλά περισσότερο και από κινήματα πρέπει να μιλάμε, στην αλυσιοηφία των περιπτώσεων, για μόδες. Όπως όλες οι μόδες και αυτές ακολουθούν έναν φρενήρη ρυθμό. Ρυθμό που ανταποκρίνεται πλήρως στα συμφέροντα της τριμερούς έμπορος-κριτικός-διευθυντής μουσείου.

Η ταχύτητα με την οποία ο καλλιτέχνης περνά από την ανωνυμία στην επιτυχία και κατόπιν στη λήθη βρίσκει τους πάντες σύμφωνους εκτός, προφανώς, από τον άμωσο πρωταγωνιστή. Ο έμπορος βλέπει να εξασφαλίζεται η συνέχεια της ζήτησης, ο κριτικός επαβεβαιώνει τον ρόλο του, ο διευθυντής του μουσείου τη λειτουργία του. Ο μηχανισμός της διαδικασίας που οδηγεί σε αυτό το τριπλό αποτέλεσμα είναι τώρα πια στοιχειώδης. Ο έμπορος της τέχνης θέλει να διευρύνει τον κύκλο των πελατών του κατακτώντας νέες κατηγορίες συλλεκτών είτε με όρους ηλικίας (οι νέες γενιές είναι πιο δεκτικές στα σύγχρονα με αυτές ρεύματα) είτε με όρους χρηματιστικούς: η τάξη των νέων αναδυόμενων επαγγελματιών προσφέρει αρκετές ευκαιρίες.

Προτείνοντας σύγχρονους καλλιτέχνες οι έμποροι πετυχαίνουν το διπλό αποτέλεσμα να προσφέρουν ένα προϊόν σύμφωνα με τα γούστα του αγοραστή και σε τιμή ακόμη λογική. Η ζήτηση προκαλεί μια σπάνη του προϊόντος και συνεπώς μια αύξηση των τιμών. Δεδομένου ότι είναι η τιμή που καθορίζει την αξία του προϊόντος στην αγορά της τέχνης, υποσιερείται ως αγοραστής σε αυτό το δεύτερο στάδιο κι ένας κύκλος μεγαλύτερης συλλεκτών, που συνισσέρουν στη σταθεροποίηση της ζήτησης και συνεπώς και των τιμών. Αυτό συμβαίνει όσο δεν προτείνεται ένα νέο προϊόν, το οποίο θα κάνει να ξεχαστεί το ενδιαφέρον για το προηγούμενο.

Για το λανούρισμα του νέου καλλιτέχνη είναι απαραίτητη η συνεργία του κριτικού της τέχνης. Η συμβολή του μπορεί να είναι είτε ενεργητική είτε παθητική. Στην πρώτη περίπτωση είναι αυτός που ανυκαλύπτει τον καλλιτέχνη τον οποίο λανούρει από κοινού με τον έμπορο και τον διευθυντή του μουσείου· σε διαφορετική περίπτωση, πιο σαιμνά, θα περιοριστεί στην υποστήριξη μέσω παρεμβάσεών του στην προτοβουλία ενός συναδέλφου που προτίθεται, φυσικά, να προχωρήσει σε «μια καλή ανταλλαγή». Η ακραία κινητικότητα της αγοράς της τέχνης ευνοεί συνεπώς και το δεύτερο μέλος της συμμαχίας. Ο διευθυντής του μουσείου (και σκόρτοιμαι πιο συγκεκριμένα εκείνους σε χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γερμανία και σε μικρότερο βαθμό η Γαλλία) έχει σε αυτή τη διαδικασία έναν αποφασιστικό ρόλο. Ωθούμενος από την επιθυμία να μη χάσει το τρένο και με τη φιλοδοξία να φτάσει πρώτος, έτσι ώστε να επωφεληθεί της «οξυδέρκεια» του, σπεύδει να εντάξει το έργο του καλλιτέχνη στο μουσείο του, ή να τον πείσει να συμμετάσχει σε μια συλλογική έκθεση ή, ακόμη καλύτερα, να του στήσει μια ατομική. Το αποτέλεσμα είναι εκείνο που στην πολιτική αποκαλείται «αποτέλεσμα ντόμινο». Στις Ηνωμένες Πολιτείες ακμάζει ένα ευρύ δίκτυο μουσείων που ακολουθούν προσεχτικά τη δραστηριότητα του μουσείου της Νέας Υόρκης. Με τη σειρά του, αυτό τροφοδοτεί, με καταχρηστικό τρόπο, τις αντιλήψεις των γερμανικών, των αγγλικών και των γαλλικών μουσείων. Όταν ένας καλλιτέχνης παρουσιάζεται σε μια γκαλερί της Νέας Υόρκης και ένα ή περισσότερα έργα του πολούνται, το παράδειγμα ακολουθείται κυκλικά από τα ιδρύματα της περιφέρειας. Σημαντικό ρόλο σε αυτή την αναρχήση των τιμών παίζουν οι τοπικοί συλλέκτες, που συνενώνονται σε εταιρείες ονομαζόμενες «φίλοι του μουσείου», που χρηματοδοτούν τις αγορές. Αυτές οι εταιρείες εμπλέκονται σε ένα σημαντικό ανταγωνιστικό παιχνίδι. Προσπαθούν να ξεπεράσουν η μία την άλλη στην πολιτική των αποκτημάτων, έτσι ώστε η έγκριση της Νέας Υόρκης να προκαλεί μια αλυσιδωτή αντίδραση. Κανένα μουσείο δεν θέλει να έρθει δεύτερο. Με δεδομένο τον αριθμό τους και την περιορισμένη διαθεσιμότητα του προϊόντος, η επίδραση στην αμερικανική αγορά και η αντανάκλασή της στην ευρωπαϊκή, είναι αυτόματη. Συνθλιβόμενος ανάμεσα στον άκμωνια της καταναλωτικής κοινωνίας και τη σφύρα της τριπλής συμμαχίας, πώς μπορεί να υπερασπιστεί την ανεξαρτησία του ο καλλιτέχνης που δεν θέλει να υπακούει στους κανόνες του παιχνιδιού και ο κριτικός που θέλει να διατηρήσει την αυτονομία του; Ο Μαρσέλ Ντυσάμτ μου είπε μια μέρα ότι σε αυτή την κοινωνία τη μεταμορφωμένη σε μαρμηγοφοβία, ο αυθεντικός καλλιτέχνης παρνάει στην παρανομία. Για μια ακόμη φορά είχε δίκιο. Έπειτα από όλα αυτά, το να είμαστε παράνομοι σε μια κοινωνία όπως η δική μας μου φαίνεται απολύτως απαραίτητο. Μπορούμε να κερδίσουμε αν ζούμε σε άλλα πεδία, έτσι ώστε να ικανοποιηθούμε, μέσω της οικονομικής αυτονομίας μας, τις εκφραστικές μας ανάγκες.

Και ο κριτικός της τέχνης: Οι εξιδουκεύσεις σε πεδία μη μολυσμένα από την οικονομία της αγοράς δεν είναι απάντες και δεν είναι ανάγκη να θεωρούμε ότι απαρνούμαστε το βασικό μας ενδιαφέρον αν είμαστε διατεθειμένοι να ασχοληθούμε και με κάτι άλλο. Σε κάθε περίπτωση, για τον καλλιτέχνη όπως και για τον κριτικό, η ανεξαρτησία αναγκαστικά θα υποστηριχθεί από μια άλλη εργασιακή δραστηριότητα αν είτε ο ένας είτε ο άλλος δεν θέλουν να αναλάβουν τον ρόλο του μισθοφόρου. Ο πολιτιστικός λειτουργός που ιγωνίζεται για τη διατήρηση της ελευθερίας της έκφρασής του, συμβάλλει στη διεύρυνση του εδάφους άρνησης των κρατικών δομών. Η δημιουργική δραστηριότητα, σε οποιοδήποτε πεδίο και αν εκφράζεται, είναι ανατρεπτική αφού πάνω από όλα υπακούει σε μια απαίτηση για γνώση. Η αναγνώριση του άγνωστου ξεκινά από τον εαυτό μας και η κατανόησή του σημαίνει να κατανοήσουμε και την κοινωνία, και συνεπώς να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη μετασχηματισμού της. ■

Ο γεννημένος στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου (1924) από γερμανό πατέρα και ιταλίδα μητέρα Αρτούρο Σβαρτζ (σήμερα ζει στο Μιλάνο), είναι ένας από τους μεγαλύτερους συλλέκτες και μελετητές του σουριεαλισμού, βαθύς γνώστης της Καμπολά και της εβραϊκής τέχνης, όπως επίσης και διακεκριμένος κριτικός της τέχνης και επιμελητής εκθέσεων (το 2009-2010 οργάνωσε στο Βιτοριάνο της Ρώμης την έκθεση «Από το Νταντά στον Σουριεαλισμό»). Πολυγλωσσικός και ενταγμένος στο ιταλικό αναρχικό κίνημα, έχει γράψει μεταξύ άλλων τα βιβλία *Αλμανάκ Νταντά* (1976), *Αναρχία και Δημοσιογραφία* (1981), *Man Ray* (1998), *Καμπολά και Αλχημεία* (2004), *Είμαι επίσης Εβραίος. Σκέψεις ενός Άθεου Αναρχικού* (2007) και πρόσφατα *Η Γυναίκα και ο Έρωτας της Εσχρή των Μόθων* (2009). Το παραπάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιταλική αναρχική επιθεώρηση «Volontà», τεύχος 4, 1988. Μετάφραση-επιμέλεια από το ιταλικό πρωτότυπο Ταξιαρχία Verreilt. Αθήνα 2011.

Σχολιάστε

Γράψτε το σχόλιο σας εδώ....

Blog στο WordPress.com. Do Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλάτσος – Φερίχ (Fetich)
- Η δημοσιογραφία και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ Το limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση .. του Ντέβιντ ..Χόκνι

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyia), Αντώνης Βολανάκης (Adonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανάκης (Giorgos Lagoudianakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), Monika Pavlechova, Τζόννης Ραφαηλίδου (Janis Rafailidou), Άννα Τσουλούφη-Λαγίου (Anna Tsouloufi-Lagiu), Mark van Yetter, Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γκέλυ Γρυντάκη (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλάτσος (Dimitris Halatsis)

Αναφορά στο σχετικό κείμενο Συζήτηση για τον τρόπο στην τέχνη, το οποίο είχα επιμεληθεί για τις εκδόσεις Ελευθεριακή κουλτούρα | Reference to the relevant text Discussion on terror in art, which I had edited for the editions Of Libertarian Culture

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ
art project / ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ / AGORAS/MENOS

Η έκθεση
Κείμενα επιμελητών
Καλλιτέχνες
Blog
Επικοινωνία

Πληροφορίες
Το project ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ που φιλοξενείται στην CHEAP.ART τον Απρίλιο του 2011.
AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It began with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the AGORAS/MENOS exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

« Προηγούμενη Επόμενη »

Συζήτηση για τον τρόπο στην τέχνη

By gellyg 28/01/2011 Σχετικά άρθρα

Ο τρόμος της τέχνης, είναι ο τρόμος που η σύγχρονη τέχνη αισθάνεται για την ίδια ή ο τρόμος που προκαλεί στο κοινό; Ο Μπάι, ζωγράφος, και ο Βιριλιό, πολεοδόμος, συζητούν για την κατάσταση και την έννοια της τέχνης, όπως και για τους τόπους στους οποίους φιλοξενείται και εκτίθεται. Η σημερινή αντίληψη της τέχνης και η εξέλιξή της, μοιάζουν να αποτελούν προνομιακό έδαφος για την κατανοήση της αμύσφαιρας της εποχής, καθώς η αγορά της τέχνης προανήγγειλε τη New Economy και την οικονομική πραγματικότητα.

Σε σχέση με την τέχνη παράγεται ενός είδους υπεροξεία, που έχει καταστεί σε τέτοιο βαθμό σημαντική, ώστε να αποκλείεται κάθε σοβαρή κριτική. Η κριτική δεν είναι τίποτ' άλλο από κουτσομπολιό και εξύμνηση, ενώ το έργο τέχνης γίνεται εικόνα καθαυτή, στερούμενο βαθύτερου νοήματος και προορισμένο να παράγει ψευδοφιλοσοφίες, ψευδοαισθητικές, ψευδοπροβληματισμούς.

Ο Ενρίκο Μπάι (1924-2003) ήταν ένας από τους πιο γνωστούς και αυθεντικούς σύγχρονους ιταλούς καλλιτέχνες. Πνεύμα ανήσυχο και ενοχλητικό, σταθερά συνδέει τη δημιουργική του δραστηριότητα με μια πολιτική ενεργητικότητα, στεκόμενος πάντοτε κριτικά απέναντι στην παρούσα τάξη πραγμάτων.

Ο Πωλ Βιριλιό (1932) τυπικά θεωρείται πολεοδόμος, αλλά στην ουσία πρόκειται για έναν «αναγεννησιακό» άνθρωπο, έχοντας πολλαπλά πεδία ενδιαφέροντος, από τον πόλεμο στην τεχνολογία, από την οικολογία στην τέχνη και από τις επιστήμες στην πολιτική. Βιβλία του κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις «Νησίδες».

[από το xwroselkoul.blogspot.com](http://www.xwroselkoul.blogspot.com)

Ετικέτες: Ενρίκο Μπάι, Πωλ Βιριλιό, οικονομική πραγματικότητα, νέα οικονομία

Blog στο WordPress.com. Do Not Sell My Personal Information

Posts

- Από την διαλεκτική του διαφωτισμού
- Εικαστική αλλαγή στον Λευκό Οίκο
- Δημήτρης Χαλκίτης – Φετιχ (Fetich)
- Η δημιουργικότητα και ο έμπορος
- Φωτογραφίες από την έκθεση
- ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΕΣ To limit up της ελληνικής τέχνης
- Πρόσκληση
- Η Επανάσταση .. του Ντόβιντ ..Χόκντ

Καλλιτέχνες

Έλενα Ακύλα (Elena Akyila), Αντώνης Βολανάκης (Adonis Volanakis), Στέφανος Καμάρης (Stefanos Kamaris), Γιώργος Λαγουδιανάκης (Giorgos Lagoudianakis), Μαρία Νυμφιάδη (Maria Nymfiadi), Μανίκα Ραντζιόνα, Τζάνης Ραφαηλίδου (Janis Rafailidou), Άννα Τσιουλούρη-Λαγίου (Anna Tsiouloufi-Lagiou), Μάρκ van Ytter, Δημήτρης Χαλκίτης (Dimitris Halatsis)

Επιμέλεια έκθεσης

Γέλυ Γριντάκι (Gelly Grindaki), Δημήτρης Χαλκίτης (Dimitris Halatsis)

ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ

art project / ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ /
AGORAS/MENOS

Η έκθεση
Κείμενα επιμελητών
Καλλιτέχνες
Blog
Επικοινωνία

Πληροφορίες

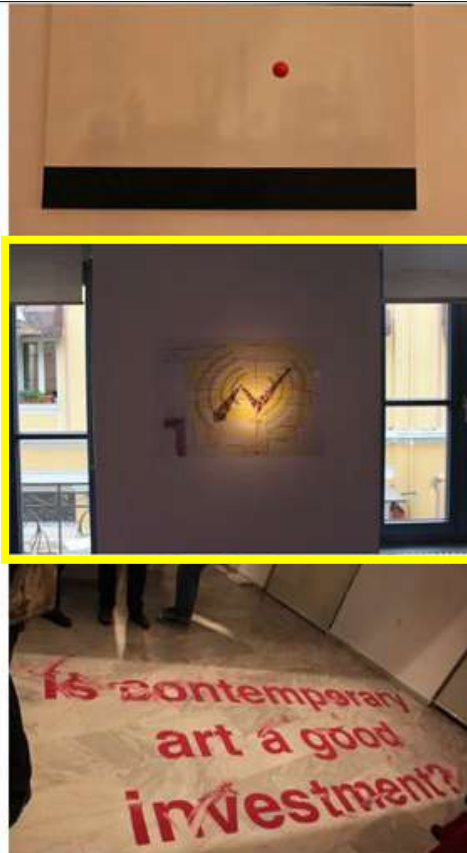
Το project **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** έχει σκοπό την έρευνα και το σχολιασμό της σχέσης του σύγχρονου καλλιτέχνη με την αγορά. Ξεκίνησε με μια σειρά από συζητήσεις και μια συλλογή κειμένων, γύρω από το θέμα, που συγκεντρώθηκαν στο blog της ομάδας. Το επόμενο βήμα είναι η έκθεση **ΑΓΟΡΑΣ/ΜΕΝΟΣ** που φιλοξενείται στην **CHEAP ART** τον Απρίλιο του 2011.

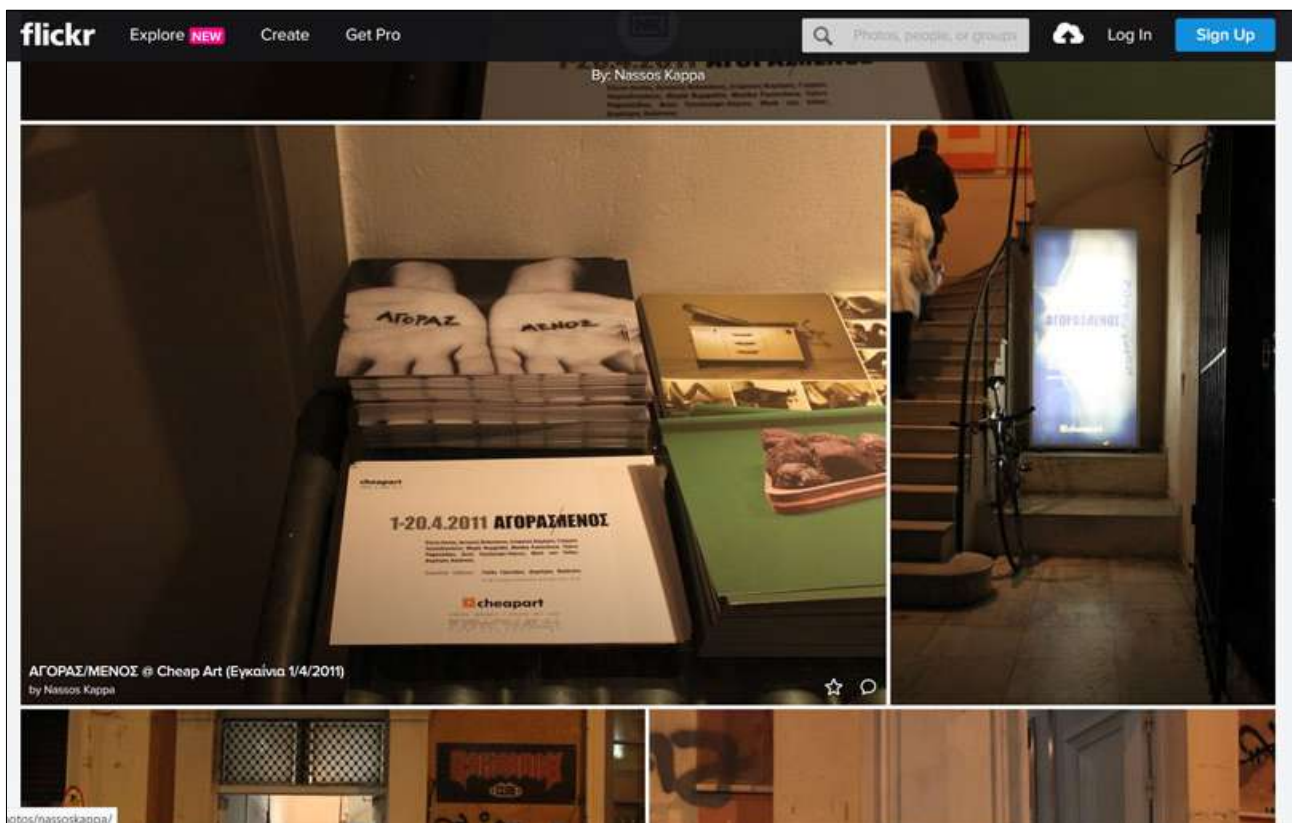
AGORAS/MENOS project aims to research and discuss the relation between contemporary artist and the market. It begun with a series of conversations and a collection of texts about the subject that were gathered in the group's blog. Its next step is the **AGORAS/MENOS** exhibition that takes place in Cheap Art during April of 2011.

Φωτογραφίες από την έκθεση

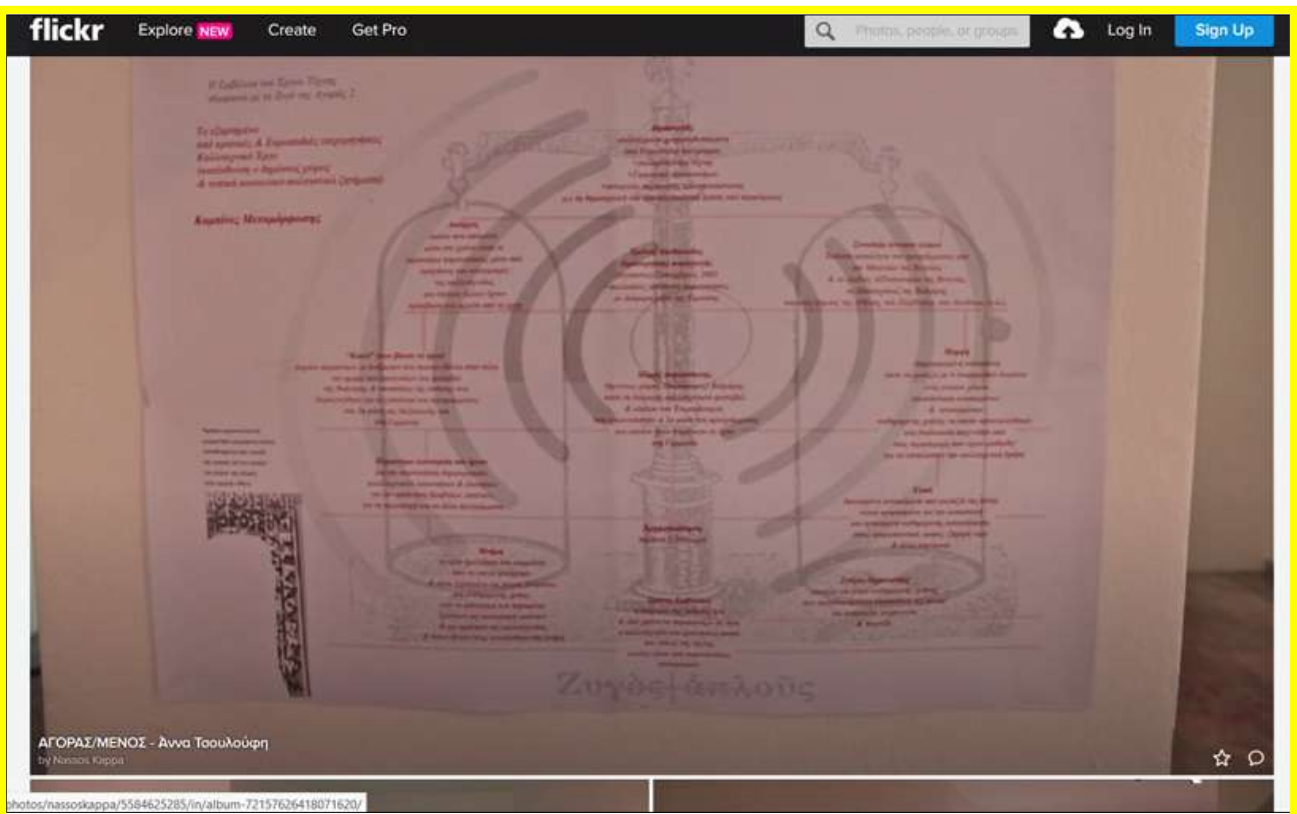
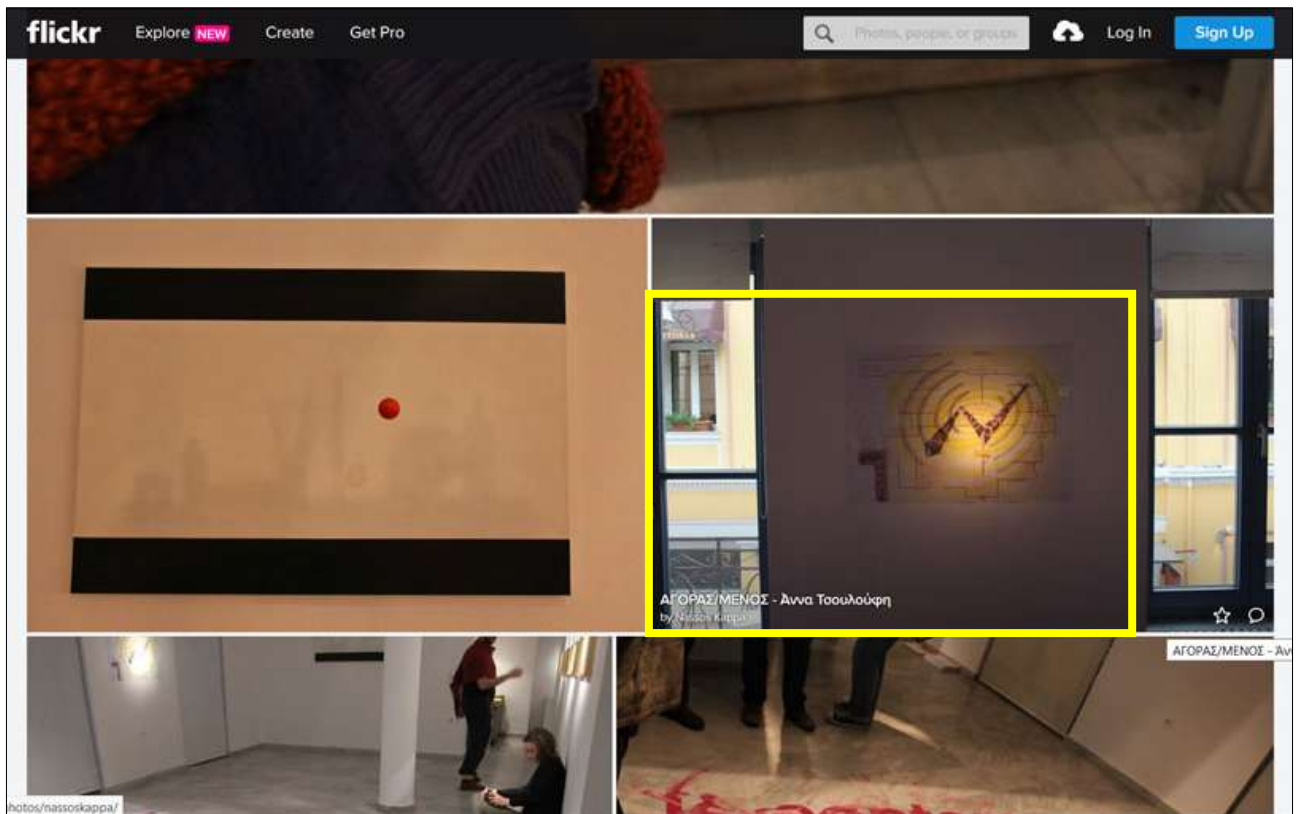
« Προηγούμενη | Επόμενη »

By Nassos K. | 03/04/2011 | ΑΓΟΡΑΣ ΜΕΝΟΣ | Σχολιάστε

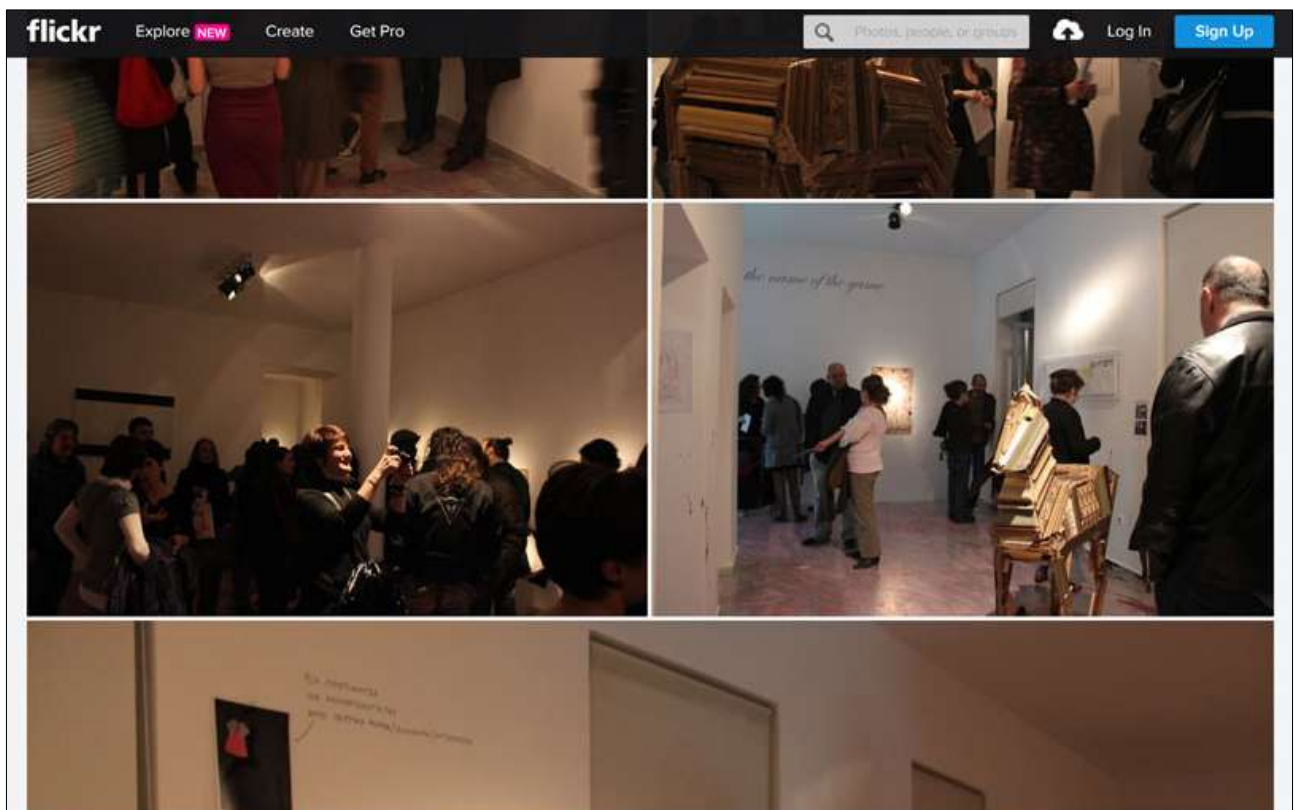
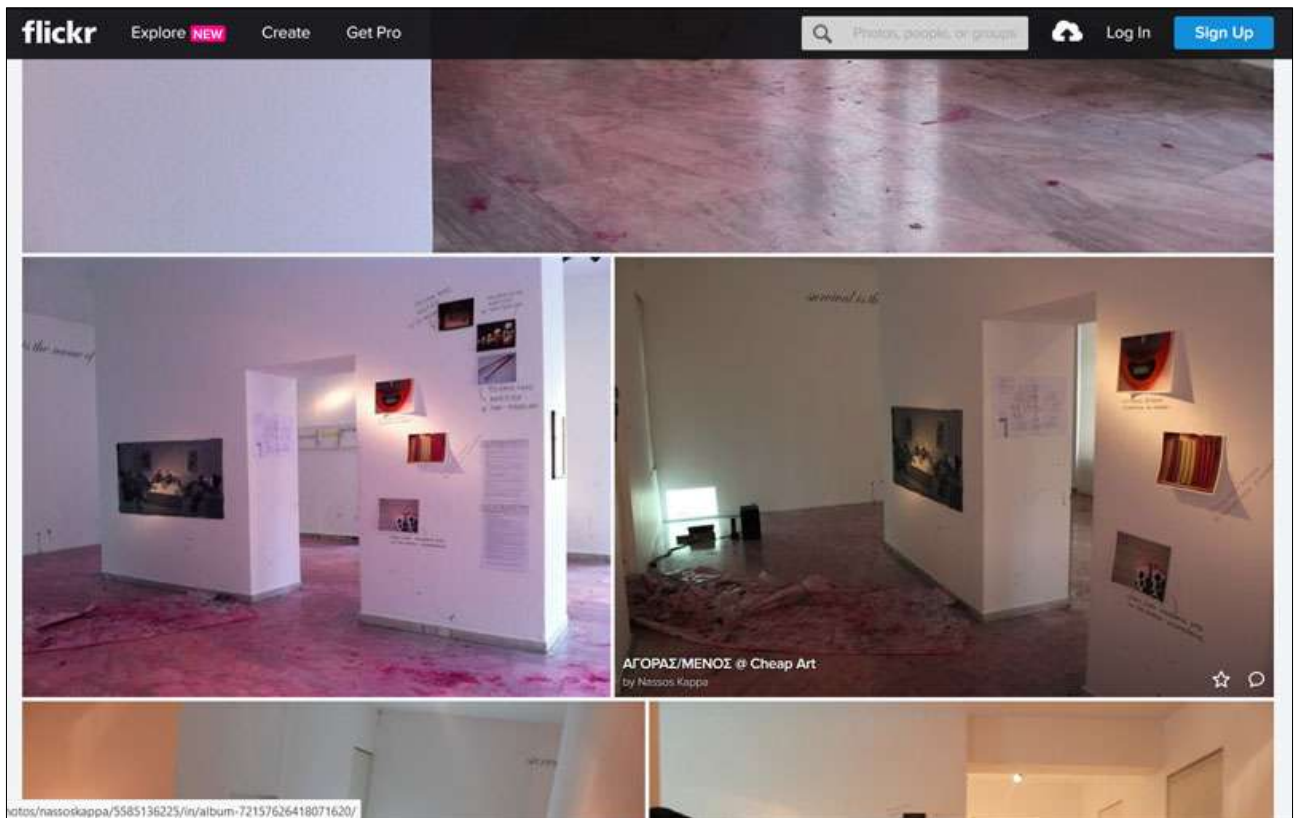




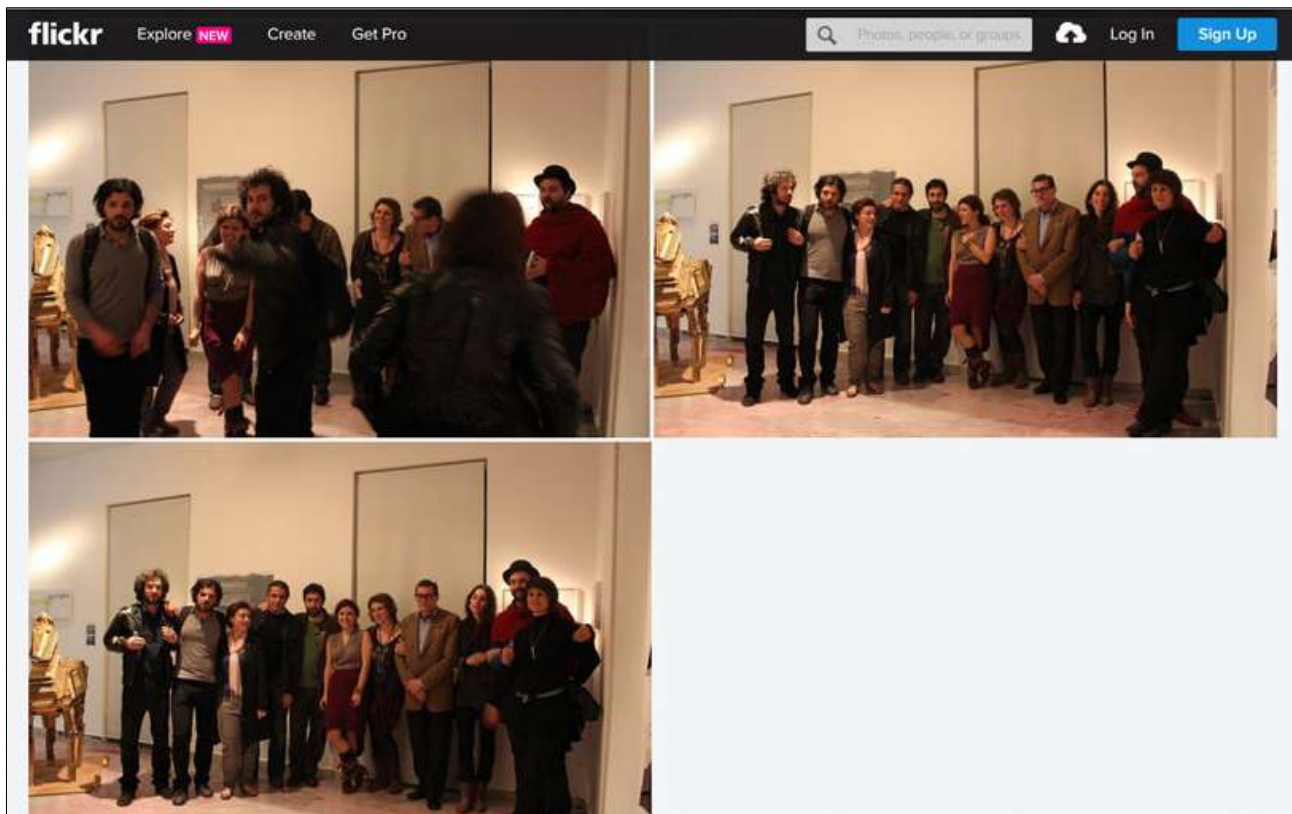
Σελίδες για την έκθεση από τον δικτυακό χώρο Flickr | Pages on the exhibition from the web site Flickr



Σελίδες για την έκθεση από τον δικτυακό χώρο Flickr | Pages on the exhibition from the web site Flickr



Σελίδες για την έκθεση από τον δικτυακό χώρο Flickr | Pages on the exhibition from the web site Flickr



Σελίδες για την έκθεση από τον δικτυακό χώρο Flickr | Pages on the exhibition from the web site Flickr